

† 11-05-2020 Κυριακή Ἑσπέρας μετὰ τοῦ Παραλύτου

† Ἀγίων ΚΥΡΙΛΛΟΥ καὶ ΜΕΘΟΔΙΟΥ

Φωτιστῶν τῶν Σλάβων

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Ἰχθὺς τοῦ Πα

Χριστός ἀνέστη ἡ ἐκ νε-
 κρω-ων θάνα-ατὼ θά-να-α το-οον
 πα-τη-η-η-σα-α-ας καὶ αὐτοῖς ἐν-
 τοῖς μνη-η-μα-α-α-σι ζω-ω-ην χα-ρι-
 σα-α-α-με-νο-ος Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ
 δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Τὸ τρίτον.

Τὸ τρίτον.

 εν τοι οἰς μνη η μα α α σι

 ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο

 ος

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Άμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεὔτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

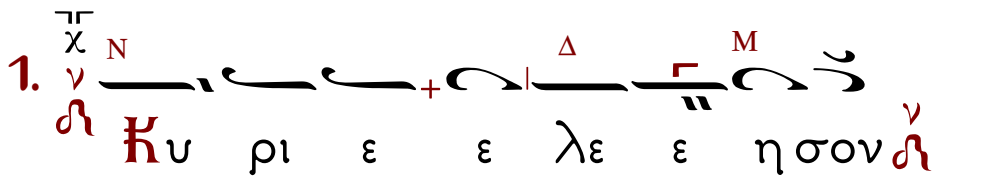
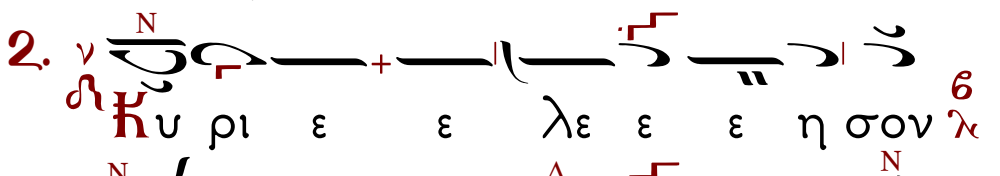
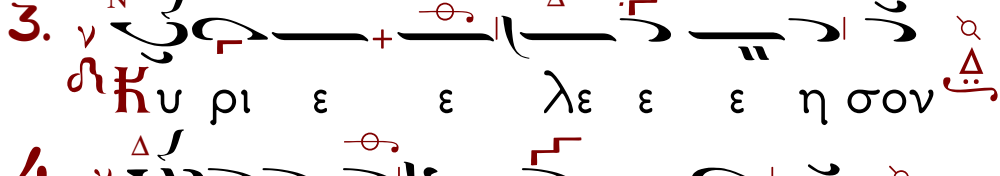
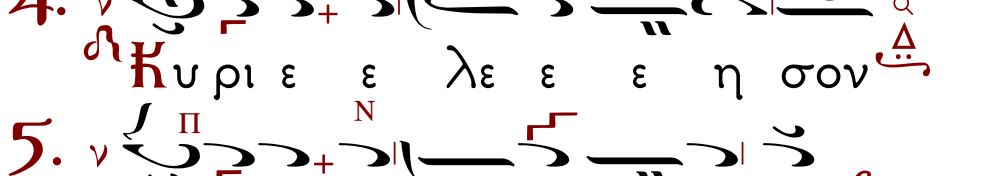
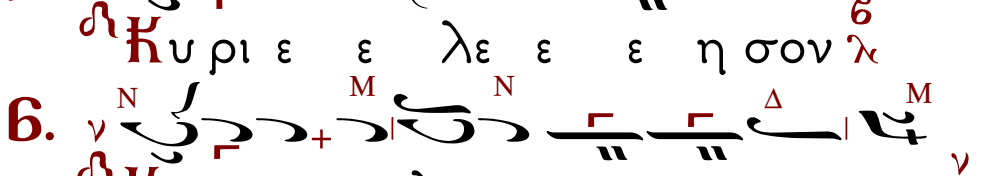
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

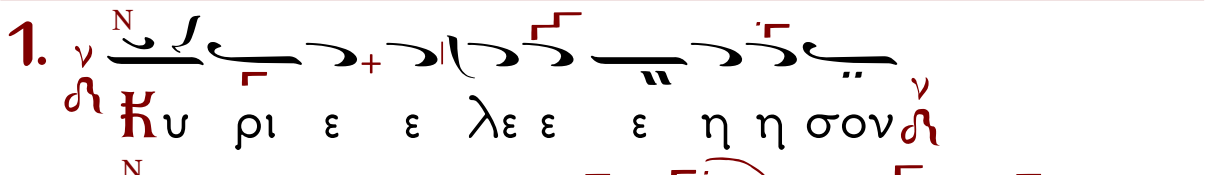
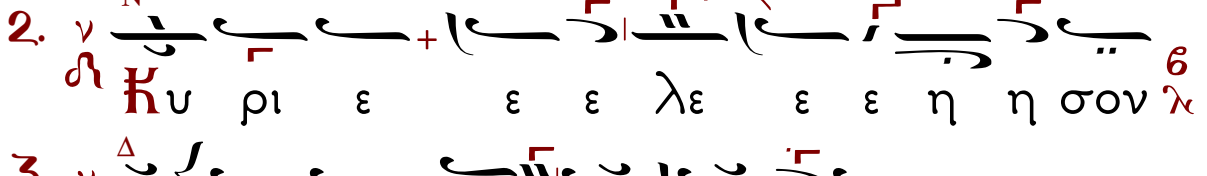
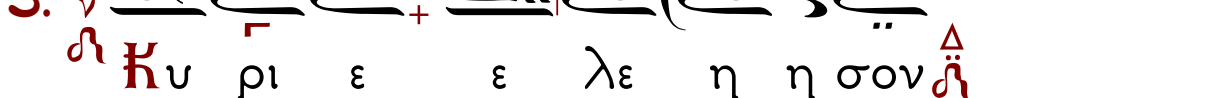
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

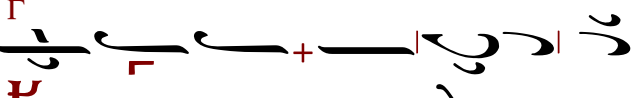
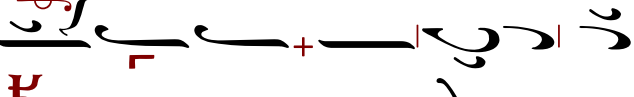
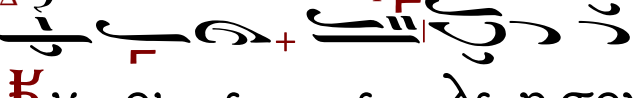
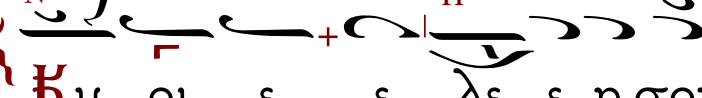
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' Νη

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε ε η σον

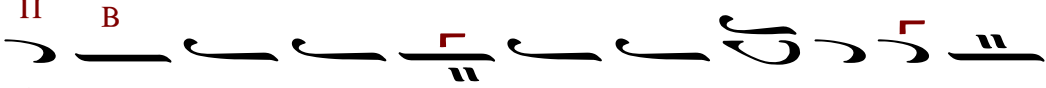
ΕΤΕΡΑ

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον

4.
 Ἀ Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ᾠ
5.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε η σον πᾠ
6.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ᾠ
7.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ
8.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ
9.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ
10.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε η σον πᾠ
11.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ᾠ
12.
 ᾠ Κοι Κυ ρι ε ᾠ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Ἦχος ᾠ Πα

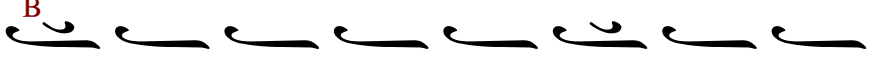
Ἥ ^B ^Δ
 Κυ ρι ε ε κε κρα α ζα προ ο ος σε ε ^Π
 ει σα α κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ^B
 ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^Π Κυ ρι ε
 ε κε κρα α ζα προ ος σε ^Δ ει σα α κου
 σο ο ον μου ^Δ προ σχες τη φω νη η η τη ης
 δε η σε ω ω ω ως μου ^Π εν τω κε κρα γε
 ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον
 μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶
^Π ^B
⁶ Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ
 χη η η μου ως θυ μι α α α μα α

Π
 ε νω πι ο ο ον σου ^πε παρ σι ι ις
 τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου ^Δθυ σι
^Bι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶λ

Εἰς δὲ τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσπῶμεν στίχους στί και
 ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.
 Ὕψος δ'.
 Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν...

Στίχος. ^χ^M^B
⁶λ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα
 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶λ τις υ πο
 στη σε ται ^χ⁶λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα
 σμος εστιν ⁶λ

Ἀποστόλων ὁμότροποι, ὡς τοῦ ζήλου
 συμμετοχοί, ἀληθῶς ἐδείχθητε παμμακάριστοι·
 τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον γάρ, λαμπρῶς
 ἐκηρύξατε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, τῆς ἀπάτης
 καθεύδουσι, θείῳ Πνεύματι. Διὰ τοῦτο ὑμᾶς
 ἀνευφημοῦμεν, Πάτερ Κύριλλε θεόφρον, καὶ
 θεηγόρε Μεθόδιε.

Σπῆχος. ^χ^Β
⁶_λ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος

 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶_λ υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ⁶_λ

 ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι ι τον Κυ ρι

 ον ⁶_λ

Λαμπρυνθέντες ἐν Πνεύματι, καὶ σοφίας
 τοῖς δόγμασιν, ἑαυτοὺς κοσμήσαντες βίῳ
 κρείττονι, ἐκ βασιλίδος τῶν πόλεων, μακρὰν
 ἀπεστάλητε, εἰς τῶν Σλάβων τάς φυλάς, ὡς
 Ἀπόστολοι ἔνθεοι, Πάτερ Κύριλλε, καὶ Μεθόδιε,
 ταύτας ἐπιστρέφειν, πρὸς Χριστὸν καὶ
 συνετίζειν, αὐτῶν τὸν νοῦν θείᾳ χάριτι.

Στίχος. ^χ⁶ ^Μ Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας

⁶ με χρι νυ κτος ^λ α πο φυ λα κης πρω ι ας

^χ⁶ ^λ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

⁶ Κυ ρι ον ^λ

“Ὡσπερ μήτηρ καλλίτεκνος, ἐν ὑμῖν ἐπαγάζεται, θεηγόρε Κύριλλε καὶ Μεθόδιε, Θεσσαλονίκη ἐν πόλεσιν, ἡ πόλις ἡ ἔνδοξος, ἡ βλαστήσασα ὑμᾶς, καὶ ἐν πίστει πλουτήσασα, μικρὸν λείψανον, ἐκ τῆς θείας σοροῦ ὑμῶν γεραίρει, τὴν ἁγίαν ὑμῶν μνήμην, ἐν τῷ ναῷ ὑμῶν Ἅγιοι.

Στίχος. ^χ⁶ ^Β Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω

⁶ το ε λε ος ^λ και πολ λη παρ αυ τω λυ

⁶ τρω σις ^λ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

^χ⁶ ^λ ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

 του

Οἱ τῶν Σλάβων Ἀπόστολοι, καὶ διδάσκαλοι μέγιστοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως, καὶ ὑποφῆται θεόσοφοι, πρὸς βίον ὑπέρτερον, καὶ μεσίται πρὸς Χριστόν, ὁ θεόφρων Μεθόδιος, καὶ ὁ Κύριλλος, τὰ κατάκαρπα δένδρα θείων ἔργων, καὶ βλαστοὶ οἱ φωτοφόροι, Θεσσαλονίκης τιμάσθωσαν.

Σπῆχος.

 νει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα τα ε Ἰνη
 ε παι νε σα τε αυ τον παν

 τες οι λα οι

Χαριστήριον αἵνεσιν, προσφορὰν ὡς εὐγνώμονα, Ἐκκλησίαι ἅπασαι ὑμῖν ἄδουσι, Κύριλλε Πάτερ θεόληπτε, καὶ θεῖε Μεθόδιε, Μοραβίας εὐλαβῶς, Παννονίας γεραίρουσαι, Βουλγαρίας τε, ὡς εἰσόδους ὑμᾶς πρὸς σωτηρίαν, καὶ ἀρχὴν καὶ ὑποφήτας, τῆς πρὸς Χριστόν οἰκειώσεως.

Σπῆχος. ^χ ⁶ ^B
^λ **O** τι ε κρα ται ω θη το

ε λε ος αυ του εφ η μας ⁶ ^λ και η α

λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

ω να ⁶ ^λ

Τῷ ἁγίῳ ναῶ ὑμῶν, ὃν πιστῶς
ἀνεγείραμεν, ὡς ἁγιαστήριον θείου Πνεύματος,
Θεσσαλονίκη προστρέχουσα, ὑμῶν τὴν πανίερον,
ἐορτάζει ἐορτήν, ἱερώτατε Κύριλλε καὶ Μεθόδιε,
καὶ τοῖς θείοις προσπίπτουσα λειψάνοις,
εὐλαβῶς τὴν θείαν χάριν, τὴν ἐν αὐτοῖς
εἰσκομίζεται.

Δόξα τῶν Ἀγίων

Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
 Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 Ϟη με ε ε ρον λαμ προ ο ο φα νης
 α νε ε τει ει ει λεν η των Ι σα
 πο στο ο ο λω ω ν μνη η η μη Κυ
 ρι λλου και Με θο ο δι ου την Εκ κλη σι
 ι α α αν λαμ πρυ υ υ νου ου ου ου σα
 της ευ σε βει ας γαρ το φω ως δα α α
 δου χει και των πι στων τας χο ρει α α

ας δι ι ι ε ε ε γει ει ει ρει βο α α
 αν προς α α αυ τους ^π και αι ρε ε τε α
 πο στο λι κης εξου σι ι α ας κοι οι οι νω
 νοι ^Δ και του Ευ αγ γε λι ου ου ου τη η
 ης ει ει ει ρη η η η νης δι α πρυ υ
 σι ι ι οι κη η η ρυ υ υ υ κες ^π και αι
 ρε ε τε οι τας κε χερ σω με ε ε ε νας των
 Σλαβων κα αρ δι ας ^Δ τω α ρο τρω του
 λο γου γε ωρ γη η σα αν τες ^κ προς καρ πο
 φο ρι ι α α α αν σω τη η η ρι ι ι ι
 ον ^π και ρε τε Θεσ σα λο νι ι ι κης α

εἰ θὰ λει εἰ εἰς ο ορ πη η η κες
 και πα ση η ης Ε ε εκ κλη η η σι ι
 ι ι ας α α α δυ τοι οι οι α στε ε ε
 ε ε ρες ἀλλ ως ε ε χο ον τες παρ ρη
 σι ι ι ι αν προς Χρι ι ι στο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ως
 Α πο στο ο λω ω ν μι ι μη η η ται
 πρε σβευ σα α τε υ περ τω ω ν ψυ χω ω ω ν
 η η η η μων

$\tilde{H}\chi_0 \propto \pi^{\frac{1}{2}} P\alpha$

καὶ Ἀγιῶ Πνεύματι

6 πῆτι Προ βα τῆ κη κο λυ υμ

βη η η η θρα αν θρω προς κα τε κει ει το

ο εν α α α σθ ε νε ει ει ει α ^πη και ι

δων σε Κυρι

οὐκ ἐ ἐ ἐ χω ἰ νὰ ο ταν τα ρα χθ η η το ο

υ υ υ δωρ βα λη η με ε ε ε εν α α αυ

τω^π εν ω ω δε πο ρευ ο ομαι αλλος προ λα

αμ βανειει με και λαμ βα ανει τη ην ι ι ι
 α α α α σιν ³ ε γω δε α σθε νω ωων κα
 τα α κει ει ειμαι ^π και ευ θυς σπλαγχνι
 σθει ει ει εις ο Σω ω τηρ ^χ λε γει προ
 ος α α αυτον ³ δι α σε αν θρωπος γε γο
 ο να δι α σε σαρκα πε ρι βε βλη ημαι και λε
 γει εις α αν θρω πο ον ουκ ε ε ε ε χω ^π α
 ρο ον σου τον κραβ βα το ο ον και πε ε ρι
 πα α α α τει ^χ παντα σοι οι οι δυ να α τα
 παν τα υ πα κου ου ου ει ^Δ παν τα υ υ πο ο
 τε ε ε ε ε τα α α α κται ^π παν των η

 μων μνη ἡ σθη ἡ τι καὶ ε λε ἡ σον Ἀ γι

 ι ε ω ω ω ς φι λα αν θρω πο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ς

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

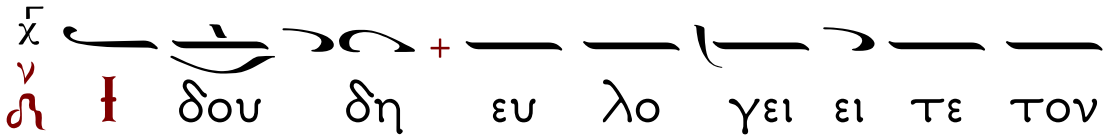
Ἦχος Δι

Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α
 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
 ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
 ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

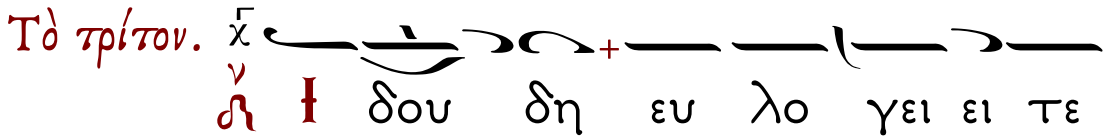
ᾠχος λ' αὐτῆς Νη

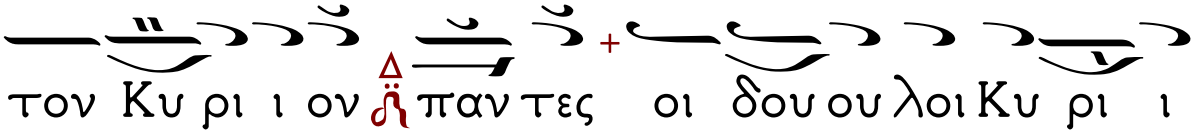

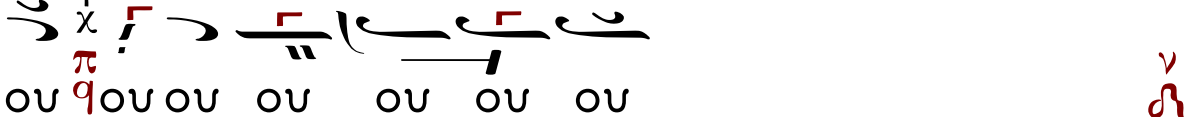
 δου δη ευ λο γει ει τε τον

 Κυ ριον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.

 δου δη ευ λο γει ει τε

 τον Κυ ρι ι ον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ι

 ου ου ου ου ου ου

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 6-7 & 3, 13-16 & 8,...)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν). πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν, ἄκακοι,

πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε πνεύματος.

Соφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἑκλογή)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας, στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν, ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι’ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ

ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται ὁ τροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή· καὶ ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου

σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα
συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι
παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ
φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ
θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ
ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Соφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσκει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσκει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει

θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ
σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.
Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη
παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα

των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,

καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰσομελα. Ὦχος α'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ, πόλις Θεσσαλονίκη, ὡς μήτηρ καλλίγονος, ἐπὶ τέκνοις χορεύουσα· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεβλάστησαν, Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, ὡς φοίνικες γλυκύκαρποι, ἀποστολικῶν χαρίτων, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸ μυστήριον, εἰδωλομανοῦσιν ἔθνεσι, θεολήπτῳ γλώσσει ἐκήρυξαν· καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πᾶσαν κάλεσον, τάς ἀριστείας αὐτῶν ὑμνῆσαι, καὶ τῶν ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τῶν καμάτων τὰ γέρα, τῷ ἐν αὐτοῖς δοξασθέντι βοῶσα· Κύριε δόξα σοι.

Ὦχος β'.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει, τῶν ἀποστολικῶν ὑμῶν δρόμων τοὺς καμάτους, καὶ τάς θλίψεις καὶ ἰδρώτας, Αὐτάδελφοι θεόσοφοι; Κατὰ Παῦλον γὰρ τὸν μέγαν, πλείστας χώρας διήλθετε καὶ πόλεις καὶ λαοὺς καὶ ἔθνη, ὑπήκοα Χριστῷ προσηγάγετε, τῇ ἐκφάνσει τῆς ἀληθείας· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐξ Ἱερουσαλήμ, οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐκ Βυζαντίου ἐξήλθετε, καὶ σλαβικοῖς ἐπέστητε ἔθνεσι, τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τὰ ἀγαθὰ εὐαγγελιζόμενοι, καὶ σωτηρίας αἰωνίου τὴν ἔλλαμψιν. Ἀλλ' ὦ Μεθόδιε καὶ Κύριλλε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ'.

Τοῦ Παρακλήτου τῷ φωτί, ὡς τῷ Φωτίῳ συγγενόμενοι, καταλαμφθέντες τὴν ψυχὴν, φωστῆρες παγκόσμιοι ὤφθητε, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε· καὶ ταῖς θείαις αὐτοῦ χερσί, μυσταγωγηθέντες τὰ κρείττονα, ἀποστολὴν ἱερὰν ἐνεπιστεύθητε, ἀποστολικοῖς προτερήμασι κοσμούμενοι· καὶ τοῖς ἐν πλάνῃ λαοῖς, σαφῶς ἱεουργήσαντες τὸ Εὐαγγέλιον Χριστοῦ, ἡ προσφορὰ ὑμῶν εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡγιασμένη Θεῷ προσενήνεκται· ὧ καὶ ἡμᾶς προσάγετε, σεσωσμένους λιταῖς ὑμῶν.

ᾠχος δ'.

Ἀποστολικὴν ἀναλαβόντες πορείαν, τῆς εὐσεβείας φυτοκόμοι ὤφθητε, καὶ ἐσφαλμένων ἡθῶν, καὶ βίου χείρονος, ριζοτόμοι ἔνθεοι· τὸν γὰρ λόγον τῆς χάριτος, ἐν δυνάμει καὶ Πνεύματι Ἀγίῳ, καὶ πολλῇ πληροφορίᾳ ἐκηρύξατε· διὸ Χαζαρία καὶ Μοραβία, Παννονία καὶ Βουλγαρία, τῷ κηρύγματι ὑμῶν καταυγασθεῖσαι, ὡς θεμελίους τῆς πίστεως, καὶ ὁδηγοὺς πρὸς σωτηρίαν ὑμᾶς γεραίρουσι· καὶ πᾶσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὴν μνήμην ὑμῶν μακαρίζει, Μεθόδιε καὶ Κύριλλε, Ἀποστόλων ἰσοστάσιοι.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, δεξάμενοι τὸ πῦρ, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσιν, ὡς φῶς ἐπέστητε, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε· καὶ τῆς ματαίας αὐτῶν πατροπαραδότου ἀναστροφῆς, λαοὺς ἀπαλλάξαντες, ἀποστολικῶν ἐπάθλων, ἀξίως ἐτύχετε. Διὸ Θεσσαλονίκη, ἡ βλαστήσασα ὑμᾶς χορεύει ἐν ὑμῖν, καὶ αἱ τῶν Σλάβων Ἐκκλησίαι, ὡς φωστῆρας ἀπλανεῖς, καὶ ὑποφῆτας ἀληθείας, ὑμᾶς γεραίρουσι· μεθ' ὧν καὶ σύμπασα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, πανδήμως ὑμᾶς μακαρίζει βοῶσα· Χαίρετε αὐτάδελφοι ἱερώτατοι, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε, πρεσβευταὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν.... Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Σπῆχον.

Ἀναστάσιμον

Ἦχος γ'

Ἦχος ἡ Γα^φ

^κ ^N ^Γ
^π ^q **Γ**ω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να
[♀] ^Γ
του κρα τος λε λυ υ ται ^κ ^q και δι α βο ο λου
^Π ^N ^Γ
η πλα α νη κα α τη ρ γ η η ται ^π ^q γε νος δε αν θ ρ ω
[♀] ^κ ^q
πω ω ν πι σ τει σω ζ ο με νον ^κ ^q υ μ νο ο ν σο ι κα θ' ε
^Γ
κα σ τη ν προ σ φε ρ ει ει ^η

Εἰς τὸν Σπήχον. Σπικηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν αὐταδέλφων дуάς, τῶν Ἀποστόλων μιμηταὶ καὶ ὁμότροποι· αὐτῶν γὰρ εἰσδεδεγμένοι, τάς ἐκ Θεοῦ δωρεάς, καὶ τοῦ Παρακλήτου φῶς τὸ ἄϋλον, τὸν ἴσον ἡνύσατε, ἐν σοφίᾳ καὶ χάριτι, καὶ πλείστοις πόνοις, αὐτοῖς δρόμον μακάριοι, τὴν ἀλήθειαν, τοῖς ἐν πλάνῃ κηρύξαντες, Κύριλλε παμμακάριστε, καὶ θεῖε Μεθόδιε, μυσταγωγοὶ θεηγόροι, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπήχ. **Τ**ὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις τῶν αὐταδέλφων дуάς· τῶν ἀρετῶν οἱ γεωργοὶ οἱ πανθαύμαστοι, αἱ πλάκες αἱ γεγραμμέναι, ἐν τῷ δακτύλῳ Θεοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου τὰ διδάγματα· σοφίας κειμήλια, εὐσεβείας ἐκφάντορες, βίου ἐνθέου, παιδευταὶ καὶ διδάσκαλοι θεῖοι κήρυκες, τῶν δογμάτων τῆς πίστεως· Κύριλλε καὶ Μεθόδιε, τῶν Σλάβων Ἀπόστολοι, Θεσσαλονίκης τὸ κλέος, τοῦ Βυζαντίου ὠράϊσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπ'χ. **Σ**τόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Χαίροις τῶν αὐταδέλφων дуάς, μύσται θεόληπτοι Φωτίου τοῦ μάκαρος· χερσὶ γὰρ αὐτοῦ σταλέντες ἐπὶ ὁδῶν τῶν ἐθνῶν, ψυχὰς μεταπλάσαι θεία χάριτι· ἐντεῦθεν θεόσοφοι, ἀνεδείχθητε κήρυκες, Ὁρθοδοξίας, Μοραβοῖς Μοισοῖς Ἅγιοι, Παννονίας τε, Βουλγαρίας ἐν Πνεύματι. Ὅθεν πιστῶς προστρέχουσα, τῷ θείῳ ναῷ ὑμῶν, Θεσσαλονίκη τὰ θεῖα, ὑμῶν προσπτύσσεται λείψανα, Χριστὸν ἀνυμνοῦσα, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Δόξα τῶν Ἀγίων

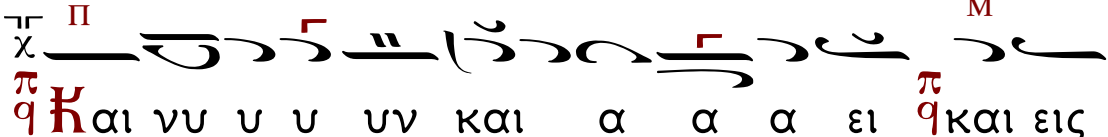
Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

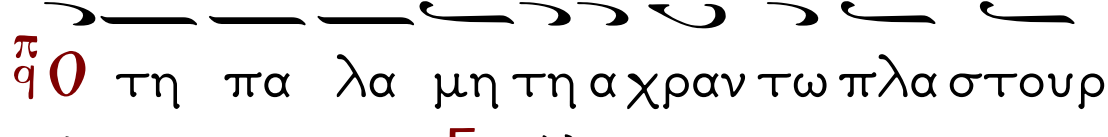
Ν̣ Χ̣ Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι Υι υι ω ω ω λ̣ ω και α γι ι ω ω
 Πνε ε ε ε ευμα α α α Πνεευ μα λ̣
 λ̣ Εν τη χαρι ι τι Χριστου τη δο θει ση
 υ μιν μα α α κα α ρι ι ι οι λ̣ α πο
 στο λι κοι οι οις α γω ω ω ω σιν εν κο ο
 σμω ην δρα α α γα θη η η σα α α α
 τε λ̣ και του Ε ευ αγ γε λι ου την α α λη
 θει ει αν Δ̣ τοις εν πλα νη η ου ου ου σι γνω ρι
 σα αν τες Δ̣ της εξ ε θνων Εκκλη σι ι ι ας νυμ

φαγωωγοιοι α νε ε δει ει ει χθη η η
 η τε και νυν τη ης α α α νω ι
 ε ε ρου ουρ γι ι ι α ας πε ρι φα
 νως με ε ε τε χο ον τες Κυ υ ριλ λε και
 αι Με ε θο ο ο δι ι ι ι ε αι τη σα
 ασθη η η μι ιν το θει ει ει ον ε ε ε λε
 ε ε ε ος

Καὶ νῦν... ἀποστίχων τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος ὁ Πα

 και νυ υ υ υν και α α α ει και εις
 Π
 — — — — — + — — — — —
 τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
 — — — — —
 ων Α α α μην

 τη πα λα μη τη α χραν τω πλα στουρ
 — — — — —
 γη σας τον α α αν θρω ω ω πον ηλ θεις
 — — — — —
 ευ σπλα γχνε τους νο σουν τας ι α σα σθαι αι
 — — — — —
 αι αι αι Χρι ι ι ι στε τον Πα ρα λυ
 — — — — —
 τον εν τη Προ βα τι κη κο λυ υμ βη η η
 — — — — —
 θρα δι α του λο γου σου ου α νε ε ε
 — — — — —
 στη η η η σας Αι μορ ρου δε το αλ γος ε

Θε ρα α α πε ε ε ευ σας ^π της Χα να
 ναι α ας τηην παιαι δα ε νο χλου με νηην
 η λε ε ε η η η η σας ^π και την αι τη
 σιν του Ε κα τον ταρ χου ου ου ου
 ου πα α ρει ει ει δεσ ^π δι α του το
 κρα α ζο ο μεν ^η Παν το δυ να με Κυ ρι
 ι ε δο ο ο ζα α α α σοι οι οι
 οι ^π
η

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'

^Ν ^Γ ^Π
 Ευφραινεσθωταουρανι αα
 γαλι ασθωταε επιγειει α ^Γ ^π ^q οτιε
 ποιησεκρατος ^κ ^χ ^q ενβραχιονι Αυτου
 ο Κυριος επατησε ^Γ ^χ ^q τω θαναατωτον
 θαναατον ^π ^q πρωτοτοκος των νεκρων εγε
 νετο ^χ ^q εκ κοιλιας Αδουερρυσα
 το ημας ^χ ^q και παρешετωκοσμωτομε
 γαεελεος

Ἀπολυτίκιο τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

$$\tilde{H}\chi_{05}\frac{\lambda}{\pi}\ddot{\varphi} \longrightarrow K_{\varepsilon}^{\circ}$$

Δόξα Πατρί... ^κ _χ ₉ *Α* πο στο λων τον ζη λον

ε πι δει ζα με νοι ^χ ρ ε πι τας χω ρας των

Σλα βων Ευ αγ γε λι ι ου το φως **ἡ** δι ηυ

 γα σα τε λαμπρως θει ω κη ρυγ μα τι ^χΘεοσ

σα λο νι κης οι βλα στοι και α στε ρες φα ει

νοι Μεθοοδιε συν Κυριλ λω^ϛ αυ τα δελ

φοι θε η γο ο ροι Εκ κλη σι ων η σε μνο

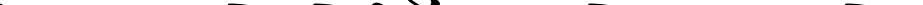
πρε πει ει α χ
ϑ

$$\tilde{H}_{\chi_0} \frac{\lambda}{\pi} \dot{\varphi} \longrightarrow K_{\varepsilon}^{\circ}$$

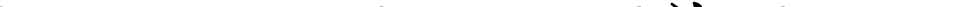
Θεοτοκίον

Καὶ νῦν... $\begin{matrix} \chi \\ \kappa \\ \eta \end{matrix}$ ^Kαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α

δι ο δευ τος ^χ ρ χαι ρε τει χος και σκε πη των

 προστρεχόντων εἰς σε ^χἡ χαιρεῖα χεῖμα στελι

 μην και α πειρο γα με η τε κου σα εν σαρ

 κι τον Ποιη την σου και Θε ον ^χπρε σβευ ου

 σα μη ελλειπης ^χη υ περ των ανυμνουσων +

καὶ προσκυνουσὼν τὸ ὀκκόν σου οὐ

ou ou xq

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Τόν Εὐλογούντα...

Τόν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

Τόν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα εις πολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.